

مطالعه تأثیر انواع بسته‌بندی بر ماندگاری فیله کپور علفخوار

(*Ctenopharyngodon idella*) در دمای یخچال ۴ °C

مهديه بهرامی فر^۱، لاله رومیانی^{۲*}، ابوالفضل عسکری ساری^۲

*L.roomiani@yahoo.com

۱- گروه علوم و صنایع غذایی، پردیس علوم و تحقیقات خوزستان، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران
 ۲- گروه شیلات، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

تاریخ پذیرش: اردیبهشت ۱۳۹۵

تاریخ دریافت: بهمن ۱۳۹۴

چکیده

این تحقیق با هدف مطالعه تأثیر سه نوع بسته‌بندی معمولی، خلاء و سیل و کیوم (خلاء همراه با گاز بی‌اثر) بر ماندگاری ماهی کپور علفخوار در دمای یخچالی (۴ °C) از طریق تعیین ویژگی‌های میکروبی و شیمیایی انجام گردید. نتایج نشان دادند که طی دوره نگهداری در تمامی تیمارها میزان پراکسید از حد مجاز (۱۰ میلی‌اکی‌والان اکسیژن در یک کیلوگرم چربی) تجاوز نکرد ولی میزان بازهای نیتروژنی فرار در بسته‌بندی معمولی در روز پانزدهم نگهداری $30/31 \pm 0/79$ میلی‌گرم در ۱۰۰ گرم بود که بیش از حد استاندارد می‌باشد. میزان تیوباربیتوریک اسید در بسته‌بندی های سیل و کیوم و خلاء تا روز پانزدهم و در بسته‌بندی معمولی تا روز نهم مطالعه در محدوده مجاز باقی ماند. میزان بار میکروبی در بسته‌بندی معمولی در روز دوازدهم $7/52 \pm 0/26$ و سیل و کیوم $7/04 \pm 0/12 \log cfu/g$ ، خارج از محدوده استاندارد بودند ($\log 10^7 cfu/g$) (لطفاً محدوده استاندارد قید شود). با توجه به نتایج به دست آمده بهترین زمان ماندگاری فیله کپور علفخوار در روش بسته‌بندی خلاء و سیل و کیوم در روز دوازدهم نگهداری در یخچال مشاهده شد که روش سیل و کیوم با اختلاف معنی‌داری ($p < 0/05$) بهتر از روش خلاء بود.

کلمات کلیدی: بسته‌بندی تحت خلاء، بسته‌بندی سیل و کیوم، ماندگاری، ماهی کپور علفخوار

*نویسنده مسئول

مقدمه

غذا از مهم‌ترین فاکتورهای ضروری برای رشد و بقاء زندگی است. آبزیان و محصولات عمل آوری شده آنها به دلیل غنی بودن از نظر پروتئین‌ها، ویتامین‌های محلول در چربی و اسیدهای چرب چند غیر اشباع امگا-۳ توجه زیادی به خود معطوف داشته (اعتمادیان و همکاران، ۱۳۹۰) ولی این محصولات بسیار فسادپذیر بوده و معمولاً سریعتر از سایر فرآورده‌های گوشتی فاسد می‌شوند که این مسأله بدلیل ترکیب شیمیایی آنها و فعالیت باکتری‌هاست (Del Nobil & Conte, 2013).

سرعت فساد و ماندگاری ماهیان می‌تواند تحت تاثیر عوامل گوناگون باشد. فساد آبزیان در نتیجه تغییرات ایجاد شده ناشی از اکسیداسیون چربی‌ها، واکنش‌های ایجاد شده ناشی از عملکرد آنزیم‌های موجود در بدن ماهی و فعالیت متابولیکی ناشی از میکروب‌ها می‌باشد (Hall, 1997). همچنین پروتئین‌های باکیفیت بالا، ترکیبات ازت‌دار غیر پروتئینی و چربی‌های غیر اشباع فراوان موجود در عضلات ماهی در سرعت فسادپذیری آنها نقش دارند (مقصودلو و همکاران، ۱۳۸۹).

یکی از روش‌های افزایش مدت زمان ماندگاری ماهی و فرآورده‌های شیلاتی بکارگیری روش‌های مناسب بسته‌بندی است. جلوگیری از فساد و اکسیداسیون چربی ماهی، حفظ تازگی، تنوع مصرف، سهولت در انبارداری و سهولت در حمل و نقل از اهداف مهم بسته‌بندی آبزیان است (مشایخی و همکاران، ۱۳۹۲) و از سوی دیگر می‌توان زمان ماندگاری ماهی و آبزیان را از طریق بکارگیری روش ترکیبی استفاده از بسته‌بندی و درجه حرارت‌های پائین به گونه‌ای افزایش داد که محصول کمتر در معرض شرایط نامناسب قرار گیرد (هدایتی-فرد و اروجعلیان، ۱۳۸۹، جواهری بابلی و همکاران، ۱۳۹۴، شاملوفر و همکاران، ۱۳۹۱). بسته‌بندی خلاء همراه با استفاده از دمای یخچال علاوه بر افزایش ماندگاری فرآورده‌های شیلاتی می‌تواند نقش عمده‌ای در توزیع و بازاریابی محصولات داشته باشد (Cyprian et al., Ozogul et al., 2004; Arashisar et al., 2015).

بسته‌بندی با گازهای مناسب و دمای یخچالی باعث افزایش ماندگاری محصولات غذایی و در توزیع غذاهای گوشتی تازه در فواصل طولانی بدون اضافه کردن مواد و رنگ‌های افزودنی

موثر است. هوای درون مواد غذایی بسته‌بندی شده می‌تواند با یک گاز یا ترکیبی از گازها مانند نیتروژن و دی‌اکسیدکربن جایگزین شود. استفاده از گازهایی مانند دی‌اکسیدکربن و نیتروژن می‌تواند ماندگاری ماهیان را در دمای یخچالی ۱۰ الی ۱۴ روز افزایش دهد (Han, 2014). استفاده از گاز نیتروژن به میزان ۶۰ درصد برای فیله ماهیان بسته‌بندی شده سی‌باس در دمای ۲ درجه سانتی‌گراد توانست ماندگاری ماهیان را نسبت به بسته‌بندی معمولی افزایش دهد (Poli et al., 2006).

با توجه به اهمیت تجارتي و شیلاتی ماهیان گرمابی نظیر کپور علفخوار و میزان بسیار بالای پرورش آنها در ایران و بخصوص در استان خوزستان، در این تحقیق تلاش شد ماندگاری ماهی کپور علفخوار (*Ctenopharyngodon idella*) از طریق بسته‌بندی‌های معمولی (وجود گاز)، تحت خلاء (بدون گاز) و سیل‌وکیوم (خلاء همراه با گاز بی‌اثر) طی نگهداری در درجه حرارت یخچالی تعیین شود.

مواد و روش‌ها

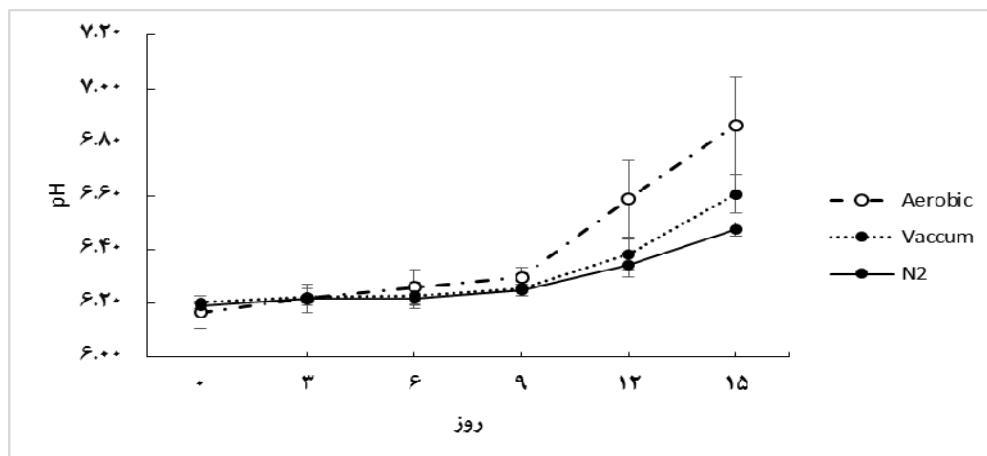
ماهی کپور علفخوار از استخر پرورش ماهیان گرمابی استان خوزستان در تابستان ۱۳۹۴ تهیه و سپس سر و دم آنها زده و امعاء و احشا تخلیه شد. در مرحله بعد گوشت ماهی بوسیله دستگاه استخوان‌گیر (مدل ATC 400) از پوست و استخوان جدا و سپس فیله‌ها با وزن ۱۵۰ گرم تهیه شدند. فیله‌های تهیه شده چندین مرتبه با آب شست‌وشو و در یونولیت حاوی یخ (نسبت ۱:۱) به کارخانه بسته‌بندی شیلان در دزفول منتقل شدند. فیله‌ها به روش معمولی، خلاء و سیل وکیوم (مدل PMSV 100) بسته‌بندی شدند.

آزمایش هاهر ۳ روز یکبار در روزهای ۰، ۳، ۶، ۹، ۱۲، ۱۵ با ۳ تکرار از هر تیمار صورت گرفت (Cyprian et al., 2015). اندازه‌گیری pH نمونه‌ها با دستگاه pH متر دیجیتالی مدل (Metrohm 713) انجام شد. اندیس پراکسید برحسب میلی‌اکی‌والان اکسیژن فعال در هر کیلوگرم چربی ماهی طبق روش (پروانه، ۱۳۸۶) تعیین گردید. بازهای نیتروژنی فرار (TVN) با استفاده از دستگاه کلدال اتوماتیک (مدل V40) اندازه‌گیری و نتایج بر حسب میلی‌گرم مواد ازته فرار در ۱۰۰ گرم گوشت ماهی ارائه شدند (پروانه، ۱۳۸۶). اندازه‌گیری تیوباربتوریک اسید مطابق با روش (AOAC, 1998) انجام شد. شمارش کل باکتری‌های هوازی با استفاده از روش استاندارد شماره ۲۳۲۵ (۱۳۸۰) انجام شد.

نتایج

($p > 0.05$). از روز دوازدهم به بعد تفاوت معنی‌دار آماری بین تیمارها مشاهده شد ($p < 0.05$) و بیشترین میزان آن در روز پانزدهم مطالعه در بسته‌بندی هوازی بود (6.86 ± 0.18).

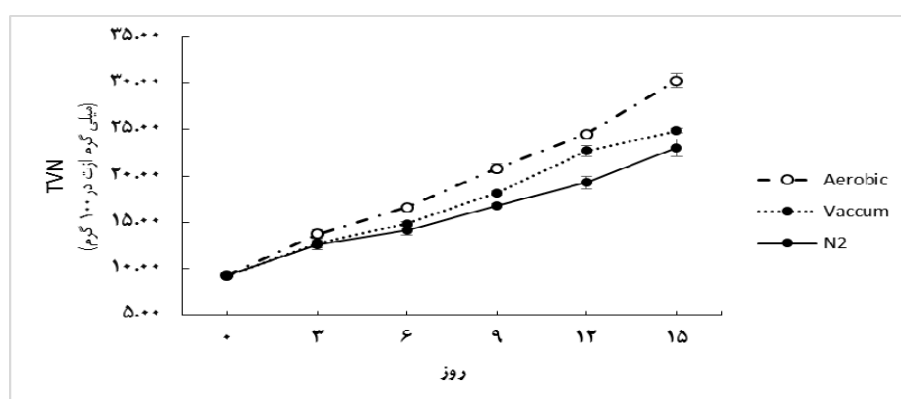
میزان pH در تمامی تیمارها روند افزایشی نشان داد (نمودار ۱) و تا روز نهم تفاوت معنی‌داری بین آنها مشاهده نشد

نمودار ۱: تغییرات میزان pH فیله کپور علفخوار در بسته‌بندی‌های مختلف در دمای یخچال (Aerobic: هوازی، Vacuum: خلاء، N2 سیل وکیوم)

نشان دادند. بیشترین و کمترین مقدار آن به ترتیب در روز پانزدهم در تیمار بسته‌بندی معمولی (30.31 ± 0.79 میلی‌گرم در ۱۰۰ گرم) (جدول ۱) و در روز اول در تیمار سیل وکیوم (9.26 ± 0.13 میلی‌گرم در ۱۰۰ گرم) (جدول ۱) مشاهده گردید.

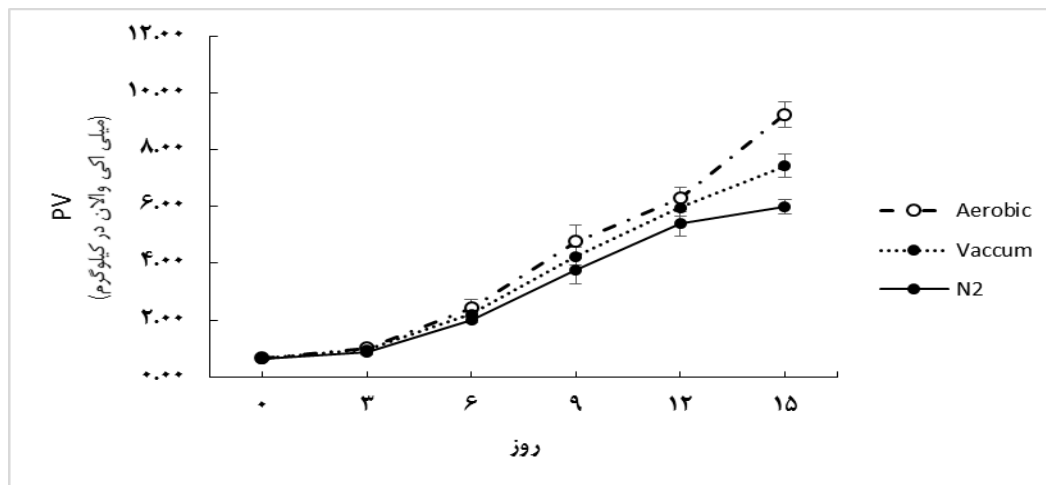
در بسته‌بندی معمولی بین میزان مواد ازته فرار (TVN) (نمودار ۲) از روز صفر تا روز پانزدهم اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد ($p > 0.05$). در بسته‌بندی تحت خلاء و سیل- وکیوم از روز ششم به بعد بین روزهای مختلف آزمایش تفاوت معنی‌دار آماری مشاهده نشد ($p > 0.05$). در تمامی تیمارها تا روز پانزدهم آزمایش میزان بازهای نیتروژنی فرار افزایشی

نمودار ۲: تغییرات میزان TVN فیله کپور علفخوار در بسته‌بندی‌های مختلف در دمای یخچال (Aerobic: هوازی، Vacuum: خلاء، N2 سیل وکیوم)

گردید ($p < 0.05$). طبق نمودار ۳ مقدار پراکسید (PV) در ماهی آمور علفخوار بسته‌بندی شده در هر سه روش با افزایش مدت زمان نگهداری در دمای یخچال افزایش پیدا کرد و در تمام تیمارها بالاترین مقدار در روز پانزدهم بدست آمد. اما میزان افزایش در روش بسته‌بندی سیل وکیوم کمتر از دو روش دیگر بود.

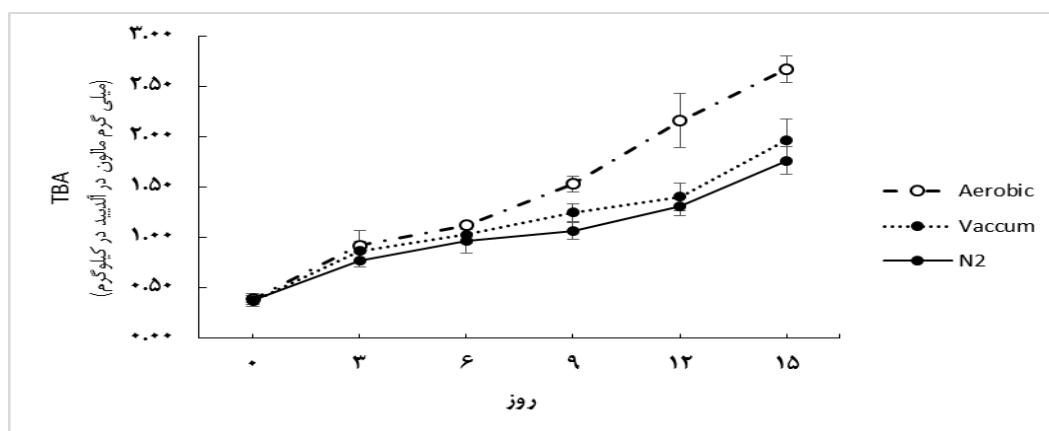
در بسته‌بندی معمولی از روز صفر تا پانزدهم اختلاف معنی‌داری بین مقادیر پراکسید مشاهده نشد ($p > 0.05$). میزان پراکسید در بسته‌بندی تحت خلأ و سیل وکیوم در روزهای صفر تا دوازدهم اختلاف معنی‌داری نداشتند ($p > 0.05$). اما بین مقدار آنها با مقدار پراکسید در روز پانزدهم اختلاف معنی‌داری مشاهده

نمودار ۳: تغییرات میزان PV فیله کپور علفخوار در بسته‌بندی‌های مختلف در دمای یخچال (Aerobic: هوازی، Vacuum: خلأ، N2 سیل وکیوم)

روز پانزدهم اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد ($p > 0.05$). در بسته‌بندی خلأ و سیل وکیوم بین میزان این فاکتور در روزهای صفر، سوم، ششم و نهم تا پانزدهم اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد ($p > 0.05$), اما بین سه روز اول آزمایش و سه روز آخر تفاوت معنی‌دار به دست آمد ($p < 0.05$).

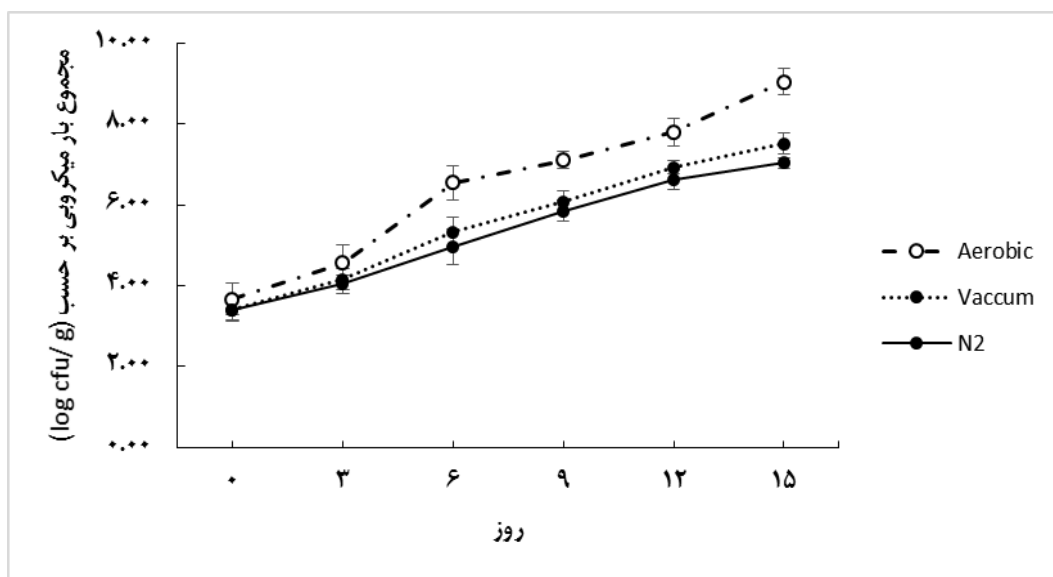
بیشترین میزان تیوباربیتوریک اسید (TBA) در بسته‌بندی معمولی، تحت خلأ و سیل وکیوم به ترتیب $(2/67 \pm 0/14)$ ، $(1/97 \pm 0/21)$ و $(1/77 \pm 0/13)$ میلی‌گرم مالون در آلدئید در کیلوگرم در روزهای پانزدهم مشاهده شد (جدول ۱). در بسته‌بندی معمولی بین میزان تیوباربیتوریک اسید از روز صفر تا

نمودار ۴: تغییرات میزان TBA فیله کپور علفخوار در بسته‌بندی‌های مختلف در دمای یخچال (Aerobic: هوازی، Vacuum: خلأ، N2 سیل وکیوم)

رفت. از روزهای نهم تا پانزدهم بین میزان کل باکتری‌های زنده در بسته‌بندی تحت‌خلأ و سیل وکیوم تفاوت معنی‌دار آماری دیده نشد ($p > 0.05$). بین میزان کل باکتری‌های زنده در بسته‌بندی معمولی در روزهای صفر تا پانزدهم اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد ($p > 0.05$).

میزان کل باکتری‌های زنده در روز اول آزمایش در تیمارهای مختلف بالا بود و این روند تا روز پانزدهم ادامه داشت که در بسته‌بندی معمولی در روز نهم به بالاتر از حد مجاز رسید ($10^7 \log \text{cfu/g}$). میزان کل باکتری‌های زنده در بسته‌بندی تحت‌خلأ و سیل وکیوم در روز پانزدهم به بیشترین مقدار و از حد مجاز بالاتر

نمودار ۵: تغییرات میزان TVC فیله کپور علفخوار در بسته‌بندی‌های مختلف در دمای یخچال (Aerobic: هوازی، Vacuum: خلأ، N2 سیل وکیوم)

جدول ۱: نتایج آزمون‌های شیمیایی و میکروبی فیله کپور علفخوار در بسته‌بندی‌های مختلف

شاخص	بسته بندی	روز					
		۱۵	۱۲	۹	۶	۳	۰
TVC log cfu/g	معمولی	۳/۶۷±۰/۳۹ ^a	۷/۱۸±۰/۳۴ ^a	۷/۱۲±۰/۲۱ ^a	۶/۵۵±۰/۴۳ ^a	۴/۵۶±۰/۴۷ ^a	۳/۶۷±۰/۳۹ ^a
	خلأ	۳/۴۱±۰/۲۹ ^a	۶/۹۳±۰/۱۶ ^b	۶/۰۸±۰/۲۶ ^b	۵/۳۳±۰/۳۶ ^b	۴/۱۶±۰/۲۵ ^{ab}	۳/۴۱±۰/۲۹ ^a
	سیل وکیوم	۴/۴۰±۰/۲۵ ^a	۶/۶۲±۰/۲۵ ^b	۵/۸۶±۰/۲۵ ^b	۴/۹۶±۰/۴۴ ^b	۴/۰۴±۰/۲۳ ^b	۴/۴۰±۰/۲۵ ^a
TBA میلی گرم مالون در آلدید در کیلوگرم	معمولی	۰/۳۹±۰/۰۵ ^a	۲/۱۶±۰/۲۷ ^a	۱/۵۳±۰/۰۸ ^a	۱/۱۲±۰/۰۲ ^a	۰/۹۲±۰/۱۶ ^a	۰/۳۹±۰/۰۵ ^a
	خلأ	۰/۳۷±۰/۰۶ ^a	۱/۴۱±۰/۱۴ ^b	۱/۲۵±۰/۰۹ ^b	۱/۰۳±۰/۰۸ ^a	۰/۸۷±۰/۱۰ ^a	۰/۳۷±۰/۰۶ ^a
	سیل وکیوم	۰/۳۸±۰/۰۲ ^a	۱/۳۱±۰/۰۹ ^b	۱/۰۷±۰/۰۸ ^b	۰/۹۷±۰/۱۲ ^a	۰/۷۸±۰/۰۷ ^a	۰/۳۸±۰/۰۲ ^a
pH	معمولی	۶/۱۷±۰/۰۶ ^a	۶/۳۰±۰/۰۴ ^a	۶/۳۰±۰/۰۳ ^a	۶/۲۶±۰/۰۷ ^a	۶/۲۲±۰/۰۵ ^a	۶/۱۷±۰/۰۶ ^a
	خلأ	۶/۲۰±۰/۰۱ ^a	۶/۲۶±۰/۰۳ ^{ab}	۶/۲۳±۰/۰۳ ^a	۶/۲۳±۰/۰۵ ^a	۶/۲۲±۰/۰۳ ^a	۶/۲۰±۰/۰۱ ^a
	سیل وکیوم	۶/۱۹±۰/۰۱ ^a	۶/۲۵±۰/۰۲ ^b	۶/۱۶±۰/۰۲ ^a	۶/۲۲±۰/۰۲ ^a	۶/۲۲±۰/۰۲ ^a	۶/۱۹±۰/۰۱ ^a

ادامه جدول ۱:							
۹/۲۳±۰/۴۵ ^a	۶/۲۸±۰/۴۰ ^a	۴/۷۶±۰/۰۶ ^a	۲/۴۲±۰/۳۰ ^b	۱/۰۱±۰/۰۹ ^a	۰/۶۶±۰/۰۷ ^a	معمولی	PV
۷/۴۳±۰/۴۲ ^b	۵/۹۶±۰/۳۱ ^a	۴/۲۵±۰/۳۳ ^a	۲/۲۰±۰/۱۰ ^a	۰/۹۶±۰/۱۴ ^a	۰/۶۷±۰/۰۳ ^a	خلأ	میلی‌اکی‌والان
۵/۹۹±۰/۲۶ ^c	۵/۳۹±۰/۴۴ ^a	۳/۷۶±۰/۴۶ ^a	۲/۰۱±۰/۰۹ ^a	۰/۸۶±۰/۰۶ ^a	۰/۶۳±۰/۰۴ ^a	سیل و کیوم	در کیلوگرم
۳۲/۳۱±۰/۷۹ ^a	۲۴/۵۲±۰/۳۲ ^a	۲۰/۸۱±۰/۴۸ ^a	۱۶/۵۹±۰/۱۷ ^b	۱۳/۷۶±۰/۴۲ ^a	۹/۲۸±۰/۱۵ ^a	معمولی	TVN
۲۴/۸۸±۰/۲۲ ^b	۲۲/۷±۰/۵۶ ^b	۱۸/۱۷±۰/۱۷ ^b	۱۴/۸۵±۰/۲۲ ^b	۱۲/۷۴±۰/۵۲ ^{ab}	۹/۲۵±۰/۰۸ ^a	خلأ	میلی‌گرم‌اژت
۲۳/۰۴±۰/۹۴ ^c	۱۹/۲۹±۰/۷۰ ^c	۱۶/۸۱±۰/۱۸ ^c	۱۴/۱۸±۰/۵۴ ^b	۱۲/۵۷±۰/۴۷ ^b	۹/۲۶±۰/۱۳ ^a	سیل و کیوم	در ۱۰۰ گرم

بحث

ترتیب به ۲۴/۸۸±۰/۲۲ و ۲۳/۰۴±۰/۹۴ میلی‌گرم نیتروژن در ۱۰۰ گرم رسید که پایین‌تر از میزان مجاز بود. افزایش مقدار این ترکیبات در طول دوره به علت فساد ناشی از باکتری‌های هوازی است (Anelich *et al.*, 2001). مطالعات مشابهی و همکاران (۱۳۹۲) در مورد اثر بسته‌بندی‌های معمولی، خلأ و اتمسفر تغییر یافته بر ماندگاری ماهی تیلپیا نیل نگهداری شده در دمای یخچال و مطالعات (Gunsen *et al.*, 2011) در مورد ماندگاری ماهی آنچوی بسته‌بندی شده با روش خلأ، معمولی و اتمسفر تغییر یافته روند تغییرات TVB-N را افزایش اعلام کردند که علت آن را به فعالیت باکتری‌ها و آنزیم‌های اتولیتیکی موجود در گوشت ماهی نسبت دادند. Ozogul و همکاران (۲۰۰۴) در مطالعه خود تاثیر روش‌های مختلف بسته‌بندی را بر ویژگی‌های شیمیایی، حسی و میکروبی ماهی ساردین (*Sardina pilchardus*) بررسی کردند و نشان دادند که با افزایش زمان نگهداری میزان TVB-N افزایش می‌یابد که در بسته‌بندی خلأ این روند آهسته‌تر از معمولی بود و تفاوت معنی‌دار آماری داشت. علت اینکه میزان TVB-N در بسته‌بندی خلأ و سیل-وکیوم نسبت به معمولی در شرایط نگهداری در یخچال افزایش کمتری پیدا نمود می‌تواند به دلایل ذیل باشد:

۱- حضور دی‌اکسیدکربن ناشی از فعالیت‌های تنفسی در طول دوره نگهداری که مانع از رشد میکروارگانیسم‌ها و در نتیجه

pH بالاتر از ۷ در گوشت ماهی نشانه فساد ماهی می‌باشد (استاندارد ملی ایران شماره ۱۰۲۸، ۱۳۸۶) که بر این اساس میزان pH در تمام تیمارهای مورد مطالعه طی دوره نگهداری در محدوده مجاز بود.

بالرفتن pH به دلیل تولید و تجمع ترکیبات آمینه است که عمدتاً ناشی از فعالیت میکروبی و تجزیه ترکیباتی مانند آمونیاک و تری‌متیل‌آمین‌هاست (Del Nobil & Conte, 2013). روند افزایش pH در فیله کپور علفخوار بسته‌بندی معمولی از بسته‌بندی خلأ و سیل و کیوم بیشتر بود. تولید دی-اکسیدکربن از بافت در بسته‌بندی خلأ و تزریق نیتروژن در بسته‌بندی سیل و کیوم می‌تواند در کنترل میکروب‌ها موثر باشد که با نتایج میکروبی این مطالعه نیز همخوانی دارد (اعتمادیان و همکاران، ۱۳۹۰).

مقدار کل بازهای نیتروژن فرار (TVB-N) شاخص مهم فساد در آبزیان است که افزایش آن با فعالیت باکتری‌ها و آنزیم‌های فساد مرتبط است. مقدار ۳۰-۳۵ میلی‌گرم نیتروژن در ۱۰۰ گرم ماهی به عنوان حد مجاز بازهای نیتروژن فرار محسوب می‌گردد (Jezek & Buchtová, 2014).

مقدار بازهای نیتروژن فرار در روز اول مطالعه در گروه کنترل ۹/۲۸±۰/۱۵ میلی‌گرم نیتروژن در ۱۰۰ گرم بود که در روز پانزدهم به ۳۰/۳۱±۰/۷۹ میلی‌گرم نیتروژن در ۱۰۰ گرم رسید. در بسته‌بندی خلأ و سیل و کیوم در آخرین روز دوره به

بندی با ۵۰ درصد نیتروژن، ۴۵ درصد دی‌اکسیدکربن و ۵ درصد اکسیژن نشان از افزایش پراکسید بود که در تیمار خلاء در روز یازدهم و در تیمار دیگر در روز سیزدهم به حد مجاز رسید. مطالعات فوق وجود گاز نیتروژن و دی‌اکسیدکربن را عامل اصلی در کاهش پراکسید در تیمارهای بسته‌بندی با گاز دانستند که مانع رشد میکروارگانیسم‌ها می‌شوند. فقدان گاز اکسیژن در بسته‌بندی‌های خلاء و سیل‌وکیوم باعث می‌شود که عدد پراکسید تغییر چندانی نکند. علت کمتر بودن میزان پراکسید در بسته‌بندی سیل‌وکیوم در مقایسه با دو روش دیگر این است که در این بسته‌بندی از گاز نیتروژن استفاده می‌شود که این گاز افزایش اکسیداسیون و در نتیجه شکل‌گیری پراکسید را به تأخیر می‌اندازد (رستم‌زاده و همکاران، ۱۳۸۸). حد مجاز پراکسید در فیله ماهی جهت مصرف انسانی ۱۰ میلی‌اکی‌والان اکسیژن در یک کیلوگرم چربی عنوان شده است (Huss, 1995) که در تمام تیمارها میزان پراکسید تا پایان روز پانزدهم در محدوده مجاز مشاهده شد. افزایش پراکسید در روزهای اولیه آزمایش نشان‌دهنده اکسیداسیون چربی‌ها و تشکیل هیدروپراکسیدهاست. بعد از رسیدن به حد ماکزیمم، هیدروپراکسیدها کاهش و اکسیداسیون ثانویه چربی‌ها آغاز می‌گردد. در این تحقیق روند تغییرات مقدار تیوباربتوریک اسید (TBA) طی دوره نگهداری افزایشی بود. این نتایج با نتایج حاصل از آزمایشات Taheri و Motallebi (2012) و جواهری بابلی و همکاران (۱۳۹۴) همخوانی داشت. در مطالعات آنها تمامی نمونه‌ها افزایش TBA را با اختلاف معنی‌دار نشان دادند ($p < 0.05$).

مقدار افزایش تیوباربتوریک اسید طی نگهداری در یخچال در بسته‌بندی‌های خلاء کمتر از بسته‌بندی معمولی بود که علت آن فقدان اکسیژن در این بسته‌بندی‌هاست که سبب

مانع تولید TVB-N در بافت ماهی می‌گردد (Erkan et al., 2011).

۲- کاهش فعالیت و جمعیت باکتریایی برای اکسیدشدن و برداشتن آمین از ترکیبات نیتروژنی غیر پروتئینی بدلیل اکسیژن کمتر و یا هر دو می‌باشد (Erkan, 2012).

۳- باید توجه داشت که عامل TVB-N به تنهایی نمی‌تواند شاخص مناسبی برای زمان ماندگاری فیله‌ها باشد چون از نظر طعم و بافت روی کیفیت فیله‌ها تاثیرگذار است.

اکسیداسیون اولیه در آبزیان با اندیس پراکسید PV و ثانویه با باربیتوریک اسید (TBA) مشخص می‌گردد. شاخص پراکسید بین صفر تا ۲ بسیار مطلوب، دو تا پنج خوب، پنج تا هشت قابل پذیرش و بالاتر از ۱۰ میلی‌اکی‌والان اکسیژن در یک کیلوگرم چربی به علت طعم تند فیله‌ها قابل پذیرش نیست (Erkan et al., 2011). در بسته‌بندی معمولی و تحت خلاء میزان پراکسید تا روز دوازدهم قابلیت پذیرش و در بسته‌بندی سیل‌وکیوم تا روز پانزدهم قابلیت پذیرش داشت. مطالعه Arashisar و همکاران (۲۰۰۴) نشان داد که تاثیر بسته‌بندی اتمسفر تغییر یافته و خلاء بر روی ویژگی‌های میکروبی و شیمیایی فیله ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان تاثیر معنی‌داری بر روی میزان پراکسید در طول زمان نگهداری ۱۴ روز در دمای یخچال نداشت. نتایج مطالعه هدایتی فرد و اروجعیان (۱۳۸۹) در فیله اوزون‌برون تازه در شرایط بسته‌بندی اتمسفر تغییر یافته و خلاء نشان داد که میزان پراکسید در تیمار ۶۰ درصد دی‌اکسیدکربن و ۴۰ درصد نیتروژن و تیمار شاهد در روز پانزدهم و نهم به بالاتر از حد مجاز مصرف انسانی (۱۰ میلی‌اکی‌والان اکسیژن در یک کیلوگرم چربی) رسید. در مطالعه شاملوفر و همکاران (۱۳۹۱) بر روی فیله قزل‌آلای رنگین‌کمان در هر دو تیمار بسته‌بندی خلاء و بسته-

در مطالعه حاضر این روند در بسته‌بندی سیل‌وکیوم کمتر از خلاء و در خلاء کمتر از معمولی بود. گاز نیتروژن می‌تواند باعث کاهش pH شود. این پدیده باعث طولانی شدن فاز تاخیر و در نتیجه کاهش سرعت رشد میکروبی در طول فاز لگاریتمی می‌شود (Arashisar et al., 2004).

با توجه به شمارش صورت گرفته میزان جمعیت کل باکتری‌های زنده در بسته‌بندی معمولی در روز دوازدهم و نیز تمام بسته‌بندی‌ها در روز پانزدهم از محدوده استاندارد خارج گردید.

با توجه به نتایج به دست آمده در این تحقیق میزان ماندگاری فیله کپور علفخوار در بسته‌بندی سیل‌وکیوم ۱۲ روز می‌باشد.

منابع

- استاندارد ملی ایران، ۱۳۸۰. میکروبیولوژی. آیین کاربرد روش‌های عمومی آزمایش‌های میکروبیولوژی. موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران. شماره ۲۳۲۵. ۳۱ صفحه.
- استاندارد ملی ایران شماره ۱۰۲۸، ۱۳۸۶. گوشت و فرآورده‌های آن. اندازه‌گیری pH. صفحات ۸-۱.
- اعتمادیان، ی.، شعبانپور، ب.، صادقی ماهونک، ع.، شعبانی، ع.، یحیایی، م. و دوردینی، خ. ۱۳۹۰. اثر بسته‌بندی تحت خلاء بر ویژگی‌های شیمیایی، میکروبی و حسی فیله‌های ماهی سفید *Rutilus frisii kutum* نگهداری شده در یخ، نشریه پژوهش‌های علوم و صنایع غذایی ایران، ۳۰۴-۲۹۸: ۷(۴).
- پروانه، و. ۱۳۸۶. کنترل کیفی و آزمایش‌های شیمیایی مواد غذایی، تهران: انتشارات دانشگاه تهران، چاپ سوم. صفحات: ۲۵۱-۲۵۰ و ۳۲۵.

کاهش اکسیداسیون در ماهی و در نتیجه کاهش شکل‌گیری مالون‌آلدئید که ترکیب ثانویه اکسیداسیون است می‌شود (Garrido et al., 2014) و نیز علت اینکه میزان تیوباربتوریک اسید در بسته‌بندی سیل‌وکیوم نسبت به بسته‌بندی خلاء و معمولی پائین‌تر بود به دو دلیل است: فقدان اکسیژن و وجود گاز نیتروژن در بسته‌بندی سیل‌وکیوم که سبب به تعویق انداختن اکسیداسیون چربی‌ها می‌شود (Shah et al., 2009).

میزان مجاز تیوباربتوریک اسید (TBA) در گوشت ماهی بسته به نوع گونه بین ۲-۳ و ۳-۴ میلی‌گرم مالون‌آلدئید در کیلوگرم گوشت ماهی می‌تواند تغییر کند (Zhang et al., 2015). در بسته‌بندی خلاء و سیل‌وکیوم تا روز پانزدهم میزان تیوباربتوریک اسید کمتر از ۲ میلی‌گرم مالون‌آلدئید در کیلوگرم چربی نمونه بود ولی در روز دوازدهم و پانزدهم در بسته‌بندی معمولی میزان تیوباربتوریک اسید بیشتر از حد مجاز بود.

در دمای یخچالی باکتری‌هایی مانند سودوموناس‌ها لیپاز و فسفولیپاز فعال هستند که سبب افزایش اسیدهای چرب آزاد می‌شوند که آسیب‌پذیری بالایی به اکسیداسیون دارند و به هیدروپراکسیدها تبدیل می‌شوند. هیدروپراکسیدها در نهایت به ترکیبات دیگر مانند آلدئیدها و کتون‌ها تبدیل می‌شوند. در این مطالعه افزایش رشد میکروب‌ها با افزایش ترکیبات فوق همخوانی دارد. تعداد باکتری‌های هوازی در هر سه تیمار از روز دوازدهم به مقدار زیادی افزایش یافت و در روز پانزدهم از حد مجاز ($10^7 \log \text{cfu/g}$) (ICMSF, 2002) بالاتر رفت. ذوالفقاری و همکاران (۱۳۹۰) نشان دادند جمعیت میکروبی گوشت ماهی به دلیل عوامل محدودکننده حاصل از رشد خودشان بیشتر از $8 \log \text{cfu/g}$ افزایش نمی‌یابد.

تیلایا نیل نگهداری شده در دمای یخچال. مجله علمی

شیلات ایران، ۱۰۰-۸۵: (۱): ۲۲.

مقصودلو، ت.، معینی، س.، غرقی، ا. و سلمانی، ع.،

۱۳۸۹. بررسی تغییرات شیمیایی، میکروبی و

ارگانولپتیک ماهی قزل آلی رنگین کمان در اتمسفر

تغییر یافته. مجله علوم آبزیان. ۱-۱۱: (۱): ۱.

هدایتی فرد، م. و اروجعلیان، ع. ر.، ۱۳۸۹. افزایش زمان

ماندگاری فیله ماهی اوزون برون تازه *Acipenser*

stellatus در شرایط بسته‌بندی تحت اتمسفر اصلاح

شده و خلا، مجله علمی شیلات ایران، ۱۴۰-۱۲۷

(۳): ۱۹.

AOAC, 1998. AOAC official method 971.14. Trimethylamine nitrogen in seafood colorimetric method. Hungerford JM (Chapter ed). Fish and other marine products. In: Cunniff P (ed) Official methods of analysis of AOAC international, Chap 35, 7P.

Anelich, L.E., Hoffman, L.C. and Swanepoel, M.J., 2001. The influence of packaging methodology on the microbiological and fatty acid profiles of refrigerated African catfish fillets. Journal of Applied Microbiology, 91: 22-28.

Arashisar, S., Hisar, O., Kaya, M. and Yanik, T., 2004. Effects of modified atmosphere and vacuum packaging on microbiological and chemical properties of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) fillets. International Journal of Food Microbiology, 97: 209-214.

Cyprian, O.O., Nguyen, M.V., Sveinsdottir, K., Jonsson, A., Tomasson, T., Thorkelsson, G. and Arason, S., 2015. Influence of smoking and packaging methods on lipid stability and microbial

جواهری بابلی، م.، ولایت زاده، م.، جاگیر، م. و پاشایی،

ا.، ۱۳۹۴. تاثیر بسته بندی تحت خلاء بر کیفیت و

ماندگاری فیله ماهی فیتوفاگ طی دوره نگهداری در

دمای یخچال. مجله بهداشت مواد غذایی، ۱۰۹-۹۱

(۱): ۵.

ذوالفقاری، م.، شعبانپور، ب. و فلاح زاده، س.، ۱۳۹۰.

بررسی روند تغییرات شیمیایی، میکروبی و حسی

فیله‌های قزل آلی رنگین کمان جهت تعیین مدت

زمان ماندگاری آن طی نگهداری در دمای یخچال،

مجله شیلات (منابع طبیعی) ایران، ۱۱۹-۱۰۷: (۲): ۶۴.

رستم زاده، ه.، شعبان پور، ب.، شعبانی، ع. و کاشانی

نژاد، م.، ۱۳۸۸. بسته‌بندی تحت خلا و تأثیر آن بر

اندیس‌های فساد اکسیداتیو و هیدرولیتیک چربی در

فیله‌های منجمد ماهی قره‌برون در طی ۶ ماه نگهداری

در دمای 18°C ، نشریه دامپزشکی (پژوهش و

سازندگی)، ۲۹-۳۴: ۸۳.

شاملوفر، م.، حسینی، س.ا.، کمالی، ا. و مطلبی، ع.،

۱۳۹۱. مقایسه زمان ماندگاری فیله قزل‌آلی رنگین

کمان *Onchorhynchus mykiss* بسته‌بندی شده با

روش اتمسفر اصلاح شده MAP و بسته‌بندی در خلا

در دمای یخچال، مجموعه مقالات دومین سمینار ملی

امنیت غذایی، سوادکوه: دانشگاه آزاد اسلامی واحد

سوادکوه.

مشایخی، ف.، مرادی، ی.، گوهری اردبیلی، ا.،

محمدزاده میلانی، ج.، زارع‌گشتی، ق. و رضوانی

گیل‌کلائی، ع.، ۱۳۹۲. اثر بسته‌بندی‌های مختلف به

روی ویژگی‌های میکروبی، شیمیایی و حسی فیله ماهی

- quality of Capelin (*Mallotus villosus*) and Sardine (*Sardinella gibossa*). Food Science and Nutrition, 3: 404-414.
- Del Nobile, M.A. and Conte, A., 2013.** Packaging for Food Preservation. Springer pub. 193P.
- Erkan, N., Ulusoy, S. and Tosun, S.Y., 2011.** Effect of combined application of plant extract and vacuum packaged treatment on the quality of hot smoked rainbow trout. Journal of Consumer Protection and Food Safety, 6: 419- 426.
- Erkan, N., 2012.** The effect of thyme and garlic oil on the preservation of vacuum-packaged hot smoked rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). Food Bio-process and Technology. 5: 1246–1254.
- Garrido, M.D., Hernandez, M.D., Espinosa, M.C. and Lopez, M.B., 2014.** Enhanced quality characteristics of refrigerated sea-bream (*Sparus aurata*) fillets packed under different systems (modified atmosphere vs. vacuum). Journal of Aquatic Food Product Technology. 25: 156-168.
- Gunsen, U., Ozcan, A. and Aydin, A., 2011.** Determination of Some Quality Criteria of Cold Storage Marinated Anchovy under Vacuum and Modified Atmosphere Conditions. Turkish Journal of Fisheries and Aquatic Sciences, 11: 233-242.
- Hall, G.M., 1997.** Fish processing technology. Chapman and Hall Pub. 291p.
- Han, J.H., 2014.** Innovations in Food Packaging. Elsevier Pub. 589p.
- Huss, H.H., 1995.** Quality and quality changes in fresh fish. FAO Fisheries Technical Paper No. 348, Food and Agriculture Organization (FAO) of the United Nations, Rome, Italy.
- International Commission on Microbiological Specifications for Foods(ICMSF). 2002.** Micro-organisms in foods 7, microbiological testing in food safety management. Kluwer/ Plenum /Springer, London.
- Jezeq, F. and Buchtová, H., 2014.** The effect of vacuum packaging on physicochemical changes in rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) during cold storage. 83: 51-58.
- Ozogul, F., Polat, A. and Ozogul, Y., 2004.** The effects of modified atmosphere packaging and vacuum packaging on chemical, sensory and microbiological changes of sardines (*Sardina pilchardus*). Food Chemistry, 85: 49-57.
- Poli, B.M., Messini, A., Parisi, G., Scappini, F., Vigiani, V., Giorgi, G. and Vincenzini, M., 2006.** Sensory, physical, chemical and microbiological changes in European sea bass (*Dicentrarchus labrax*) fillets packed under modified atmosphere/air or prepared from whole fish stored in ice. International Journal of Food Science and Technology, 41: 444–454.
- Shah, A.A.K.M., Tokunaga, C., Kurihara, H. and Takahashi, K., 2009.** Changes in lipids and their contribution to the taste of migakinishin (dried herring fillet) during drying. Food Chemistry. 115: 1011–1018.
- Taheri, Sh. and Mottalebi, A.b., 2012.** Influence of Vacuum Packaging and Long Term Storage on Some Quality Parameters of Cobia (*Rachycentron canadum*) Fillets During Frozen Storage. Agriculture and Environment Science. 12(4): 541-547.